

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 3 / číslo 1 / březen 2021

NIKOLI EMIGRACE, NÝBRŽ „STĚHOVÁNÍ NÁRODŮ“

Do Evropy dorazilo v letech 2013–2020 okolo 26 milionů emigrantů z Afriky a Asie.

Covid - 19 sice emigrační laviny pozastavil, ale otázkou zůstává na jak dlouho? Akutně potřebujeme vyhotovit plán na dlouhodobé řešení. Tito lidé nemají žádná víza, falšné pasy, resp. vůbec žádné identifikační doklady a **zpravodajské služby západu** nemají ponětí, kdo se za oněmi cca. 26 milionů přistěhovalci vlastně skrývá. Kontrola neexistuje, protože je nemožná!

Foto: Iveta Hrbková

Vážení a milí čtenáři,
zanedlouho tomu bude ROK, co naše území zasáhla koronavirová pandemie.

V jakém stavu se nachází naše společnost a mysl občana dnes?

Epidemie není úspěšně za námi, ale v plné síle stále s námi. Namísto očekávaného postupného uvolňování zásadních omezení života a návratu do normálu přichází nyní další zesílení již tak tvrdých restrikcí. Prodlužuje se nouzový stav a sociální interakce je prakticky vyloučena.

Za tohoto trvajícího stavu nelze zatím zásadně realizovat připravené aktivity ČAKO - ani národní, ani mezinárodní. Vše se neustále nuceně posouvá a odsouvá.

Kolektivní orgány ČAKO (členská schůze, předsednictvo) se nemohou řádně scházet, jednat a rozhodovat.

A co je nejhorší, nelze cokoliv odpovědně časově plánovat. Státem zdůrazňované faktory bezprostředního ohrožení zdraví a smrtelnosti občanů dominují a paralyzují. Nově přichází vakcinace, ale také covidové mutace.

Interně činím revizi vojenských hodnotí členů ČAKO a končím náročné práce nad novou (důsledně provázanou) podobou Stanov ČAKO.

Česká společnost se vyznačuje tradiční nedůvěrou ve vztahu občan - stát. Nyní je o to více nemocná a rozdělená. Nejsme v pozici Estonska (extrémní důvěra) ani Somálska (extrémní nedůvěra), ale v rámci Evropy jsme pod průměrem.

Platí-li, že „stát je institucionalizovanou formou občanské společnosti“ (R. Dahrendorf), pak to není dobré vysvědčení.

Tento opakovaně prodlužovaný stav posiluje odstředivé síly,

radikalizuje a dále rozděluje. Může posléze významně přispívat k odčerpávání vody z oceánu evoluce do bystřin revoluce.

Ani občan, ani stát by nikdy neměl padnout do pozice ZÁVISLÉHO na jiném subjektu. Jakékoli vazalství je nepřijatelné.

Ústavní rámec je jasně definován a je třeba využívat jím umožněné výjimečné instituty opravdu jen výjimečně a na dobu co nejkratší.

Jsem optimistou a věřím v brzký zvrat - návrat ke „standardnímu“ způsobu žití.

Pendere filo (Ovidius).
Doufejme v jemnost a pevnost
hedvábné nitě.

Vše dobré Vám přeje Pavel Bílek,
předseda České atlantické
komise.

PLUKOVNÍK SKÁCEL, ÚČASTNÍK ARMÁDNÍCH MISÍ, TVRDÍ: „JE TO INVAZE, KTEROU NĚKDO ŘÍDÍ, ABY NÁS ZNIČIL“

Uprchlíci? Ne. Jsou to někým řízení vetřelci!

Množství uprchlíků je bezbřehé a doplatili bychom na naši pseudohumanitu, kterou se snažíme propagovat. Podle fotografií, které sem tam problesknou, nenazývám tyto lidi uprchlíky ale vetřelci. Uprchlík nemá u sebe počítač nebo tablet, nestěžuje si v ubytovacím zařízení, že mu chybí wifi, že se nudí, nechce, aby mu někdo zajišťoval úklid. Jsou to vetřelci a mezi nimi bude i celá řada lidí, které někdo velmi dobře zaplatil. Vůbec to, že se dostali na loď, stálo zcela jistě dost peněz. Ženy s dětmi jsou jen povinnou kamufláží. **Nejsou to uprchlíci, jde o invazi.** Přicházejí hlavně mladí kluci. To je časovaná tikající bomba v každém státě zvláště. Oni se nebudou snažit včlenit mezi nás, naučit se jazyk, budou se sdružovat a vykládat, co je všechno u nás špatné a co je potřeba změnit. Bude-li slabí a povolní, projeví se

radikálně. Jejich svatí imámové nás nazývají nevěřícími psy.

Pamatuji si naprosto přesně, jak jsem byl v roce 1995 v kurdské vesnici. Seděli jsme, družně povídali, tedy podle toho, co nám „hadží“ dovolil. Jídlo a také celou debatu totiž ovlivňoval člověk, který kdysi byl v Mekce, a tím dostal nezadatelné právo do všeho mluvit. Padla tenkrát řeč na naše město Dubí. A následovalo vysvětlení: „Tam je vlaková zastávka, ze které se nejlépe a nejsnáze dá přejít do Německa.“ Už tohle vystihuje, že exodus byl plánovaný dříve. Ti lidé byli o něm cíleně informováni. Někdo jim informace přinesl. My, teď když nazrála doba, exodu čelíme.

Kulturní identita s námi roste od okamžiku, kdy jsme začali hrát kuličky. Oni kuličky nehráli, museli se rvát každý den o chléb vezdejší. Člověk v určitém prostředí vyrůstá, a to ho ovlivňuje. Trvám na tom, že jsou to někým řízení vetřelci. Ať mi tuhle myš-

lenku někdo vyvrátí, rád se nechám poučit. Nevycházím pouze z toho, co jsem zažil na misích. Každoročně se do míst, o kterých mluvím, snažím vrátit. Například Bosna a Hercegovina podle mě začíná prorůstat radikálními postoji. Přišli tam lidé, kteří ovládají pouze islám. Podle mého názoru se tam schyluje i k oddělení výuce děvčat a kluků. To, co se děje, je velmi promyšlené, a každý, kdo chce situaci správně pochopit, ji musí pečlivě a dlouhodobě studovat. **Bohužel Evropa nemá osobnosti, které by dokázaly tuto situaci vyhodnotit.** To opravdu vyžaduje lidi, kteří chtějí sledovat zájmy Evropy, jenže politici uvažují jen o vlastních výhodách a politikaření.

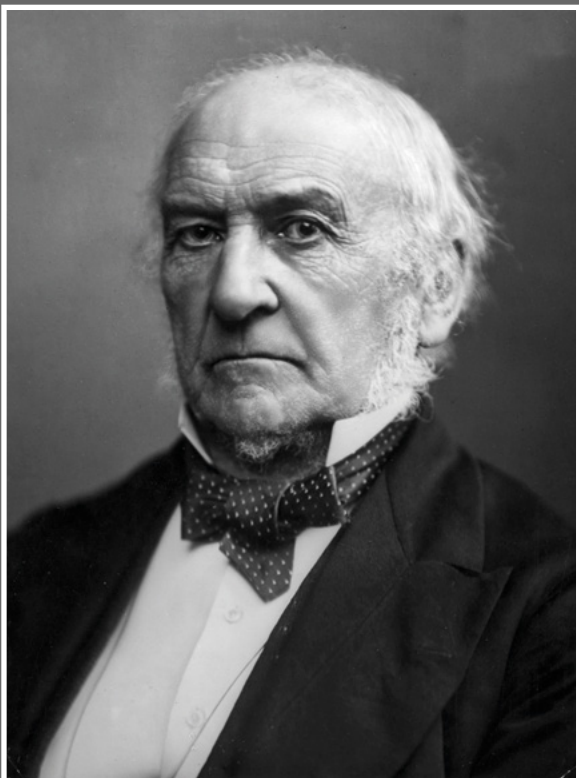
Ti lidé vědí, do čeho jdou. Exodus je někým řízen. Myslím si, že Evropská unie se rozpadne sama ož sebe. Na lodi Evropa chybí chytrý kormidelník, který by útesy doby dokázal bez ztráty pádel a plachet obeplout.

Věřím tomu, že i politici ve vládnoucích stranách budou muset časem pochopit, že je třeba zvednout hlas a přestat přikyvovat stejně jako politici v Bruselu. Občanská válka je nejhrůznější konflikt, který může existovat, říkejme případné situaci raději nepokoje ve velko-

městech. Musím přiznat, že se mi tato slova až špatně vůbec vyslovují... Musí dojít k tomu, že opravdoví odborníci situaci vyhodnotí a opravdoví poradci poradí, jak situaci řešit. Způsob řešení je podle mého názoru jediný, a to důrazně vzkázat imigrantům: „Zůstaňte tam, kde jste!

Někteří, jestli chcete, přijedte na návštěvu, poradíme, případně přispějeme na řešení těch problémů u vás.“ Jinou alternativu nevidím.

Plukovník Pavel Skácel,
válečný veterán

**KORÁN...
DOKUD EXISTUJE TATO
PROKLETÁ KNIHA,
NEBUDE NA SVĚTĚ MÍR.**

**WILLIAM GLADSTONE (1809-1898)
BRITSKÝ POLITIK A ČTYŘNÁSOBNÝ PREMIÉR,
ISLÁMOFOB**

ROK 2020 PŘINESL VÝRAZNÝ DŮRAZ A VÝZVY PRO ŘEŠENÍ NOVÝCH ROZMĚRŮ HROZEB

pplk v.v. Ing. Jaroslav Vitek, MBA

V posledních letech jsme svědky skloňování důrazu na řadu hrozeb jako je kybernetická

bezpečnost, hybridní hrozby, bezpečnostní ekosystém a v neposlední řadě globální pandemie.

Objevují se nové, stále komplexnější přeshraniční a meziodvětvové bezpečnostní hrozby, které podtrhují potřebu užší spolupráce v oblasti bezpečnosti na všech úrovních. Tím dochází i k významnému vlivu a potřebě redefinovat klasická bezpečnostní dogmata. Pod daleko větší tlak se dostávají rozhodující témata, která rezonují již mnoho měsíců při rozpravách o bezpečnostních tématech.

Evropská komise představila novou bezpečnostní strategii EU na období 2020 až 2025 právě se zaměřením na prioritní oblasti, v nichž EU může významně

podpořit členské státy při zajišťování bezpečnosti všech lidí žijících v Evropě. Jedná se o boj proti terorismu a s organizovanou trestnou činností, prevence a odhalování hybridních hrozeb, zvyšování odolnosti kritické infrastruktury a podpory kybernetické bezpečnosti, výzkumu a inovací. Nová strategie přináší nástroje a opatření k zajištění bezpečnosti ve fyzickém i digitálním prostředí. Zcela jistě tato strategie bude výrazným impulsem k prohlubování bezpečnostní spolupráce států Evropské unie, ovšem i spolupráce se Severoatlantickou aliancí. Jedním z cílů je obrousit hroty negativních dopadů tendencí špatné předvídatelnosti trans-

atlantických vztahů, politicky rozdílných přístupů uvnitř NATO a EU.

Technologický rozmach rychlejších, chytřejších mobilních zařízení, rozvoj technologií 5G, ovšem i věci, které jsme vidali ještě nedávno spíše jako sci-fi či ve filmech a lá James Bond či Mission Imposible a podobných. Jedná se tedy mohutný rozmach inteligentních aut, inteligentních budov, inteligentních měst a inteligentních infrastruktur. Ruku v ruce s tímto rozvojem je položen akcent na ochranu dat, ochranu osobních údajů, ochranu kritické infrastruktury před kyberzločinci.

Kybernetická bezpečnost musí být základním prvkem každého produktu či systému od samého okamžiku jeho vytváření. Pro rozvoj a udržení moderní digitální společnosti a ekonomiky musí být dosaženo hluboké bezpečnostní integrace. Tato integrace je založená:

- **na sdílení informací v reálném čase, rychlost je významně kritická veličina pro zajištění bezpečnosti.** Kybernetický zločin nezná hranice politické ani geografické a v kontextu globálně propojeného světa a ekonomik se globální bezpečnost a kybernetická bezpečnost značně prolínají, respektive staly se jedním a tím samým.

- **budování společné vize** spočívá v přijetí společných přístupů k vytvoření globální integrované strategie kybernetické bezpečnosti. To se opírá o veřejné i soukromé organizace, které by jinak mohly mít konkurenční zájmy spojující se kolem společného cíle vzájemné ochrany – něco podobného jako NATO, které je založeno na jasné definovaných základních principech. Tato vize integrované kybernetické bezpečnosti musí být komplexní a se schopností předvídat další kroky kybernetických zločinců, nikoli pouze na ně pouze reagovat. Stejně jako má NATO dobře vycvičené armády a neustále se vyvíjející strategie bojiště, musí být společná vize funkční a musí se zabývat tím, jak nejlépe řešit technické výzvy účinné kybernetické bezpečnosti. Důležitým momentem je

zvyšování znalostí a dovedností. Samozřejmostí musí být i překonání falešného dělení mezi offline a online, mezi fyzické a digitální prostředí, mezi vnější a vnitřní bezpečnostní hrozby.

- **Potřeba budování infrastruktury s vysokým nárokem na výpočetní výkon s jasným cílem chráněný svět**

Nedávné teroristické útoky se zaměřily na **veřejné prostory**, včetně míst konání bohoslužeb a dopravních uzlů, přičemž využily jejich otevřené a přístupné povahy. Nová bezpečnostní strategie EU předpokládá **intenzivnější veřejno-soukromou spolupráci**, aby byla zajištěna silnější fyzická ochrana veřejných míst a adekvátní detekční systémy.

Stále častější a důmyslnější jsou kybernetické útoky. Evropská komise by měla do konce roku 2020 dokončit přezkum **směrnice o bezpečnosti sítí a informací** (hlavního evropského právního předpisu o kybernetické bezpečnosti) a nastínit strategické priority v oblasti kybernetické bezpečnosti, aby EU mohla předvídat vyvíjející se hrozby a reagovat na ně

Kromě toho Evropská komise rovněž identifikovala potřebu mít **společnou kybernetickou jednotku** jakožto platformu pro strukturovanou a koordinovanou spolupráci.

EU by také měla pokračovat v budování a udržování **pevných mezinárodních partnerství**, aby mohla dále předcházet kybernetickým útokům, odrazovat od nich a reagovat na ně a rovněž prosazovat standardy EU pro zvýšení kybernetické bezpečnosti partnerských zemí.

Evropská bezpečnost se dostala do popředí zájmu také v důsledku koronavirové krize, která otestovala odolnost evropské kritické infrastruktury, připravenost Evropy na krizi a její systémy krizového řízení. Jako nenaplněné se prozatím ukazují i ambice nové předsedkyně Evropské komise Ursuly von der Leyen o navyšování geopolitického významu EU. Neschopnost naplnit unijní geopolitické ambice je však již dlouhodobým evergreenem.

V kontextu předchozích odstavců se zrcadlí i současný trend negativního ovlivnění bezpečnosti České republiky a spojenců chabou předvídatelností transatlantických vztahů s projevy politické nejednotnosti uvnitř EU a NATO. I přes tuto tendenci **poskytuje Severoatlantická aliance pro Českou republiku stále zásadní a hlavní vojensko-bezpečnostní garance**. Alianční turbulence byly vyvolány rétorikou prezidenta Donalda Trumpa zpochybňující NATO a případný odchod USA ze struktur pronesených v začátcích jeho mandátu. Turecko se navzdory ostré kritice aliančních partnerů rozhodlo nakoupit ruské protivzdušné komplety S-400, pokračuje v intervenci proti Kurdům v Sýrii, zapojuje se, byť spíše nepřímou, při rozdmýchávání a silných výrocích v konfliktu v Náhorním Karabachu. Francie se připojila zpochybněním kredibility aliance prohlášením, že NATO je ve stádiu „mozkové smrti“ a vyjádřením pochyb o spolehlivosti článku 5 o kolektivní bezpečnosti. Značný vliv na rozkmitání nerovnováhy mělo i vypovězení Smlouvy o likvidaci raket středního a krátkého doletu a s tím spojená obava z potenciální eskalace napětí mezi USA a Ruskem. Bez povšimnutí by nemělo zůstat ani uznání vesmíru jako páté bojové domény. Ačkoliv se spory o obranné výdaje evropských členů aliance v posledním roce přesunuly do zákulisí, stále zůstávají aktuální. Dopady koronavirové pandemie se pravděpodobně projeví nižšími výdaji na obranu, a to zejména u evropských států. Většina členů přitom nebyla schopna požadovaných dvou procent HDP na obranu dosáhnout ani v době ekonomické konjunktury.

Takový vývoj může v rámci NATO opět zapříčinit eskalaci konfliktu o dlouhodobém podfinancování evropských armád. Lze předpokládat, že USA budou svůj tlak na další členské státy NATO stupňovat také v otázce politiky vůči Číně a Íránu. U obou těchto zemí lze přitom očekávat výrazné rozdíly v přístupu USA a evropských spojenců, což může

transatlantické vztahy dále negativně ovlivňovat.

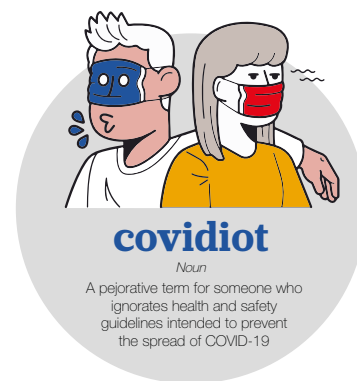
V oblasti transatlantických vztahů nastalo pouze nepatrné zlepšení. Jako úspěšná se přesto ukazuje prohlubující se česko-americká spolupráce v oblasti boje proti kybernetickým

hrozbám a pokračující spolupráce tajných služeb.

pplk.v.v. Ing. Jaroslav Vítek, MBA
Šéfporadce *Poradního sboru*
předsedy a generála ČAKO

Podle amerického týdeníku „**TIME**“ z 21. 12. 2020, se stalo slovo „**COVIDIOT**“ v USA slovem roku 2020 a vztahuje se na nenosiče ochranných roušek.

2020 THE YEAR IN **Language**

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

EVROPSKÁ BEZPEČNOST

Iuris praecepta haec sunt: honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere (Ulpianus)

Dosud stále žijeme v blahobytné a prominentní době, v tzv. welfare state, „nad obvyklé poměry“.

Západní civilizační okruh (euroatlantická civilizace čili kontinentální a angloamerická právní kultura) je však vystaven systematickému tlaku, který je zacílen na jeho samotné kořeny a hodnotový základ. Děje se tak prostřednictvím nových bezpečnostních

hrozeb a výzev, mezi něž nutno řadit zejména tyto: akty mezinárodního (nejen islámského) terorismu, dále účinné kybernetické útoky a hybridní konflikty, též důsledky tzv. střetu civilizací (viz S. Huntington: Clash of Civilisations) v čele s masovými migračními vlnami a devastujícími pandemickými ohroženími. Negativní společenské jevy jsou nezdědka provázeny profesionálně vedenými dezinformačními kampaněmi.

Evropská pospolitost má přitom zjevně nízkou míru „bez-

pečnostní resilience“, což by v delší perspektivě mohlo znamenat temporální charakter její existence.

Západní politické elity již nesmí selhávat. Nezbytným předpokladem trvale udržitelného bezpečnostního vývoje se jeví ustavení a rozvoj úzkého sepětí politických elit s elitami expertními a vědeckými (shodně viz M. Bárta). Jen tak lze pojmenovat, popsat a úspěšně bojovat se sofistikovanými atakami výše popsány.

Změněná bezpečnostní situace klade již nyní vysoké nároky

na vedení mezinárodních a nadnárodních organizací i vedení jednotlivých států.

NATO jako tradičně respektovaného garanta kolektivní euroatlantické bezpečnosti teprve čeká nezbytná hluboká reflexe globální bezpečnostní evoluce. Bez ní a bez následných významných změn ve struktuře a fungování by jeho zásadní role mohla být v ohrožení ve prospěch jiných bezpečnostních aliancí. Veškeré kroky včetně toho zásadního, to jest zvažovaného založení a budování samostatného vojensko - bezpečnostního aparátu EU, musí být

přesně promyšleny a přísně koordinovány.

Nepřipustíme rozvrat původních demokratických hodnot na nichž Západ stojí.

Nepřipustíme ústup od ústavního, potažmo právního státu (suverenita lidu, politický pluralismus, dělba moci, lidská práva a základní svobody) vlastní „bezpečnostní slabosti“. Jak zaznělo na Mnichovské bezpečnostní konferenci 2020 (dále MBK), svět i Západ se stávají méně západními. Jde o ideje liberální demokracie, které jsou ohroženy. Západ je bezpochyby ve stagnaci, ne-li v úpadku či defenzivě. Je

proto klíčové, aby došlo k obnově liberálních evropských sil a k obnově uvádající přitažlivosti Západu (viz Podkladová studie MBK).

Ve světle světových událostí posledních let je zřejmé, že funkční institucionalizace PRÁVA NA BEZPEČNOST (státních a supranacionálních celků i jednotlivců) se stává určujícím etalonem pro zachování a pěstění systémů, kultur a zejména společně sdílených, historicky ověřených hodnot.

Iustitia omnium est domina et regina virtutum (Cicero)

Pavel Bílek

COVIDOVÝ TUNEL ZA BÍLÉHO DNE

Najednou se objevuje nová vlna nákazy, najednou jsou lidé zase pozitivní, nastávají lockdowny, hysterie, údajně prý kolabují nemocnice. Dostáváme svědectví lékařů a sester, píšou nám, jaký je to obrovský podvod, kterého se musí na příkaz vedení nemocnic účastnit a nesmí ani ceknout, jinak by přišli o práci.

V nemocnicích totiž leží lidé, kteří by klidně mohli ležet doma, vzít si horký čaj, pořádně se zasypat vitamínem C, pořádně to vyležet, jenže tak to není.

Pokud mají pozitivní test na Covid-19, a pokud spadají do rizikové skupiny osob 65+ let věku, potom je doktoři automaticky posílají na ležení do nemocnice na pozorování a vedení nemocnic je štěstím bez sebe, protože za tyto „covidové ležáky“ na pozorování v nemocnicích dostávají

od zdravotních pojišťoven mnohonásobně vyšší úhrady.

Týdenní pobyt v nemocnici na lůžku na interně přijde pojišťovnu na 40. 000 Kč za pacienta. Pokud má ovšem pozitivní test na Covid-19 a nachází se v rizikové skupině 65+ a leží celý týden na pozorování, potom za něho nemocnice dostane od pojišťovny 150 000 Kč, to je skoro 4x tolik! A pozor, to je pouze účtované lůžkovné, tedy peníze za to, že lůžko je obsazené.

K tomu se dále připočítávají výkony a úkony v prostředí se zvýšeným rizikem práce, protinfekční opatření, výměny prádla, lůžkovin, oblečení, roušek, a tak si představte, že po započtení úkonů a výkonů na pozorovaném pacientovi, jako jsou vizity v biohazard oblecích lékařů a sester, likvidace biohazard odpadu

po pacientovi, když nedojí jídlo, dezinfekce prostoru, měření krevního tlaku infekční osobě, krevní odběry infekční osobě, zabezpečení manipulace s infekčními vzorky, prostě po započtení tohoto všeho účtuje nemocnice částku lehce přes 550. 000 Kč za pacienta na jednom lůžku za týden. Kdyby tam ležela osoba bez covidového testu, tak by nemocnice od pojišťovny „nevytočila“ více než 90 000 Kč.

Jenom např. za dezinfekci rentgenového stolu a příslušného vybavení po použití pozitivním pacientem lze účtovat pojišťovně za odstavení rentgenu na 3 hodiny mimo provoz až 100 000 Kč.

Normálně má rentgen obsloužit v průměru 8 pacientů za hodinu, ale kvůli pozitivitě prvního pacienta je potřeba rentgen odstavit a dezinfikovat, a to až další 3 hodiny. Tím se zvyšuje doba čekání, náklady nemocnice, které účtuje pojišťovně. Přitom ta dezinfekce rentgenu obnáší postřikání kontaktních částí dezinfekcí, setření povrchů, ale protože infekční osoba mohla uvnitř místnosti dýchat nebo kašlat, musí se místnost vyvětrat a vzduch vystříkat dezinfekcí. Prostě manévry, které zaberou až 3 hodiny a je z toho neskutečný vývar pro nemocnici.

Ředitelé nemocnic proto narizují, aby lékaři odmítali pacienty bez testu pod záminkou

kolapsu nemocnice pod nápo-rem “nakažených” a přesunovali výkony negativně testovaných na pozdější dobu o mnoho měsíců. Lůžka se musí šetřit pro covidové ležáky, na kterých může vedení nemocnice vytočit od pojišťoven největší peníze.

Soukromé nemocnice začnou nabírat a preferovat jen pozitivní pacienty, nemocnice nekolabují, ale lůžka jsou zaplněna covidovými ležáky, ze kterých se vytáčí od pojišťoven peníze a soukromá nemocnice potom zisky přerozděluje svým akcionářům a tichým společníkům, tedy politikům.

V nemocnicích jsou lůžka obsypána lidmi nad 65 let věku,

kterí tam leží zbůhdarma na pozorování, zatímco např. operace žlučníku u pacientů s negativními testy mají odklad až do poloviny roku 2022, protože přednost mají covidoví ležáci.

Nemocnice v Evropě jsou prázdné, nikoho na chodbách nevidíte, a pokoje jsou buď prázdné anebo obsazené důchodci nad 65 let věku, kteří se dívají na televizi a cucají čaj s keksem. Všechna tato videa jsou ihned mazána.

MUDr. Soňa Peková,
molekulární biologka
+ CNN Prima News

Zlatý poklad zvaný
“Corona pandemie”

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

ZAPOMENUTÉ OSUDY. LEGIONÁŘ, KTERÝ ZA PRVNÍ REPUBLIKY SÁZEL NA ÚTOČNÉ VÝSADKOVÉ KLUZÁKY A UPRCHL PŘED KOMUNISTY

Ing. Jan Bervida

A i když jeho idea využití kluzáků v armádním letectvu a v boji je dnes překonaná, fakticky jejím prostřednictvím přispěl náš rodák za druhé světové války k vítězství Spojenců za západní frontě.

Jak se odvíjely jeho osudy?

Jan Bervida absolvoval Státní českou reálku v Táboře a roku 1913 začal studovat na Českém vysokém učení technickém v Praze, které musel přerušit v důsledku vypuknutí 1. světové války. V roce 1914 nastoupil jako jednoroční dobrovolník do armády a byl poslán na východní frontu, kde se dostal následujícího roku do ruského zajetí.

Po vytvoření čs. legií se do nich v roce 1918 přihlásil a cestou

do vlasti prodělal anabázi přes Vladivostok. Po návratu úspěšně dostudoval, pracoval v leteckých závodech ČKD a v roce 1925 se seznámil s Tomášem Baťou, ve kterém našel spřízněnou duši týkající se rozvoje civilního dopravního letectví, ve kterém viděli vizionářsky budoucnost světa. Ještě se k nim připojil československý diplomat Hugo Vavrečka, dědeček Václava Havla z matčiny strany. S urputností sobě vlastní a v zájmu prospěšné věci prosazovali založení letiště nebo alespoň travnaté přistávací plochy u každého okresního města a vytváření tzv. „plachtařských aviačních klubů“.

Koncem roku 1926, po rozho-vorech Tomáše Bati s ministrem veřejných prací, nastupuje v následujícím roce Bervida na Ministerstvo veřejných prací ve funkci „technického komisaře letecké výkonné služby“, později je 1929 jmenován „Vrchním ministerským komisařem“. Ve funkci zůstává až do vzniku Protektorátu.

V době, kdy se nad naší samostatnou republikou začaly stahovat mraky v souvislosti s nehoráz-

nými Hitlerovými požadavky, je Ing. Bervida jmenován armádním generálem v záloze. Již delší dobu pracoval na konceptu „Útočné obrany republiky“ a v lednu 1937 jej předložil ministerstvu obrany. Vzhledem k tomu, že naše letectvo v té době nemělo motorová výsadková letadla, zatímco nacistické Německo však ano, navrhoval použít velké kluzáky, s kterými by mohl být v noci, bezhlučně, proveden útočný výsadek vojáků a vojenského materiálu. Ministerstvo však tuto koncepci shodilo ze stolu, jednak jako technicky nerealizovatelnou, jednak kvůli a nebezpečí, že by se nepřítel kluzáků mohl zmocnit a využít je proti nám.

Bervidovu strategii využití vojenských kluzáků předložil britskému válečnému letectvu šéf československé výzvědné služby, generál František Moravec již začátkem světové války. Britské velení použilo kluzáky v průběhu války ve větším počtu ve dvou obřích výsadkových operacích – vylovení v Normandii v červnu 1944 a v operaci Market Garden, největší výsadkové vo-

jenské operace v dějinách, která se uskutečnila se v září 1944 u nizozemských měst Arnhemu a Nijmegenu).

Tím ale využití kluzáků pro tyto účely prakticky skončili, protože od války v Koreji je nahradily vrtulníky. Ty mají tu výhodu, že jsou schopné nejen dopravit výsadek přesně na určené místo, ale také vyzvedávat vojáky (např. raněné) z bitevního pole. Pokroky v letecké dopravě vedly ale až k tomu, že kluzáky dokázaly přepravovat i těžkou vojenskou techniku, např. lehké tanky.

Po okupaci příchodu nacistů byl Ing. Bervida jako bývalý legionář ihned suspendován a pak působil jako profesor na střední průmyslové škole v Praze. V po-

sledních měsících války byl zatčen a obviněn ze spolupráce s čs. exilovou vládou v Londýně. Protože záhy po jeho zatčení válka skončila, Bervidův případ už se k německému soudu nedostal.

Po květnu 1945, v obnovené republice, se Ing. Bervida stává šéfem čs. civilního letectví. V roce 1947, po důvěrných varujících zprávách o jeho možném únosu do Sovětského svazu, emigruje do Paříže. V letech 1948–1961 pracuje Ing. Jan Bervida v ústředí newyorské a montrealské ICAO a současně je členem vedení Council of Free Czechoslovakia (Rada svobodného Československa). 26. ledna 1962 umírá v jedné z newyorských nemocnic náhle na rakovinu.

Odkazu Ing. Jana Bervidy je částečně věnována expozice na barokním zámku Měšice u Tábo-
ra, který vlastní jeho prasynovec Jan Berwid-Buquoy.

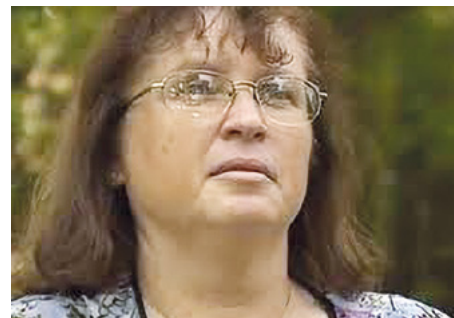
Václav Pavlík / Jitka Lenková

(Převzato z časopisu

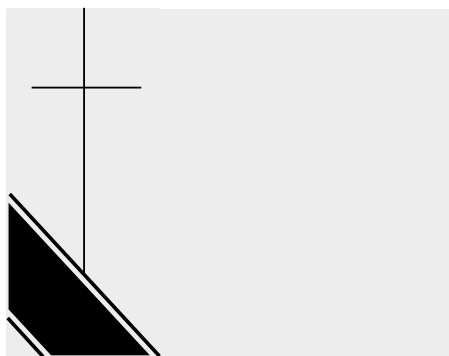
„Náš region“, 04. 09. 2019)

Rubriku NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

vede JUDr. Jitka Lenková

SMUTEČNÍ OZNÁMENÍ

Dne 20. 01. 2021, náhle zemřel manžel JUDr. Jitky Lenkové, pan Ladislav Lenk.

Redakce CZAFO vyslovuje tímto naší upřímnou soustrast.

EUROATLANTICKÁ CIVILIZAČNÍ KOTVA

Hlavní sídlo České atlantické komise
(Czech Atlantic Commission)

Euroatlantický civilizační okruh je pevně ukotven v doktríně lidských práv a základních svobod - vytvořil nezadatelné, nezrušitelné, nezcižitelné a nepromlčitelné lidskoprávní standardy univerzální i regionální, a to včetně účinných mechanismů jejich ochrany.

V aktuálním vývojovém období dochází ke zřetelnému

přechodu od vyhraněného konceptu společenské multikulturality a plurietnicity k většímu důrazu na právo na bezpečnost. Jde o přirozenou reakci států a národů na postmoderní hrozby nadnárodního charakteru (mezinárodní terorismus, kybernetické a hybridní ataky, důsledky „střetů civilizací“ - migrační vlny a globální pandemická ohrožení).

Konstitucionalismus (vláda národních Ústav) v jeho internacionalizované (OSN, NATO, OBSE, RE) a komunitarizované (EU) podobě je základem euroatlantické civilizace.

Recentní ústavní stát, který stojí na principu suverenity lidu, politického pluralismu, principu dělby moci a na pilíři právního a sociálního státu, musí být zásadně odolný a trvale udržitelný

vůči nedemokratickým či přímo agresorským vlivům zvenčí.

Právo na bezpečnost (k pojmu viz blíže Bílek, P.: Demokratický právní stát ve světle práva na bezpečnost, vědecká monografie, Praha 2004 a 2020) se stává významným institucionalizovaným faktorem zajištění „podstatných náležitostí právního státu“, tedy zejména jeho demokratické podstaty spočívající v lidskoprávní doktríně.

K takovým hodnotám se ČAKO plně hlásí a hodlá je s nasazením prosazovat prostřednictvím euroatlantického bezpečnostního systému (NATO), který musí odrážet nové mezinárodní hrozby a výzvy.

Pavel Bílek

PRANÍ ŠPINAVÝCH PENĚZ - (ČÁST 2.)

Poté, co se objevily webové stránky **České atlantické komise** (ČAKO) na internetu a nějakými cestami se dostalo na veřejnost i číslo našeho účtu u **Komerční banky** v Táboře, začali se o nás zajímat finanční velko kriminálníci. Stali jsme se zajímavým objektem hned z několika důvodů:

Mezinárodně uznávaná organizace se sídlem v barokním zámku a účtem u největší banky v České republice – tedy návnada pro pořádného „kapra“.

Práci „špinavých peněz“ používají těch nejrafinovanějších metod a triků, aby se dostali k cíli a své finanční prostředky, ať byly získány jakýmkoli způsobem, byly „vyprány“, mohly být tím pádem legalizovány. V případě ČAKO začalo vše nenápadně, útokem na lidské city – vzbudit lítost. Jakási „Rebekah Issahová“ si patrně zjistila, kdo je majitelem barokního zámku Tábor-Měšice a „rozhodla se přestěhovat“. Zde jsou její pohnutky pod nadpisem „**PROSÍM, POTŘEBUJI TVOJÍ POMOC**“:

„Ahoj,

Pro lepší porozumění jsem použila překladač Google k překladu angličtiny do vašeho jazyka. Já jsem paní Rebekah Issahová, jemenská žena. Přeji si přesídlit do vaší země kvůli přetrvávajícím občanským nepokojům / válce v Jemenu a každodenním život ohrožujícím útokům bojovníků al-Káidy. Již jsem přišla o rodinu, svého manžela, syna a dceru do chladných rukou smrti při útoku zaměřeném na náš domov 23. března 2019, tak skončila naše rodina.

Během urputné palby jsem nebyla doma. Byla jsem v nemocnici. Když jsem se vrátila spatřila jsem jak zaútočili na náš dům a zabili

mého milovaného manžela, syna a dceru a poté zapálili dům. Slzy mi piší tento mail. On (můj zesnulý manžel) byl velmi úspěšným dodavatelem v ropném městě

Jemenu a soukromě obchodoval se zlatým prachem a pruty a to vše před svou předčasnou smrtí. Chtěl po sobě zanechat nějaké rozumné množství peněz, které chci investovat do sektoru nemovitostí, cestovního ruchu, správy hotelů a i dalších zajímavých odvětví ve vaší zemi.

Jak možná víte nebo nevíte, sankce uvalené Spojenými státy a Evropskou unií téměř znemožnily úspěšně provozovat jakýkoli typ investic zde v Jemenu nebo dokonce převádět peníze odtud do jiných částí světa.

Z tohoto důvodu vás s velkou důvěrou kontaktuji s nadějí, že byste mi mohli pomoci získat tyto peníze do vaší země pro investiční účely: Prosím, ráda bych věděla, jak by pro vás mohlo být užitečné, abyste mi tímto způsobem pomáhali. Celý kapitál, který mám k dispozici, je **9.000.000** (devět milionů Euro) peníze jsou v kufru a uloženy u Červeného kříže zde v Saná. Mým upřímným přáním je poprosit vás, abyste laskavě převzal pokladní trezor. Je to proto, neboť po válce nemůžeme odtud provádět žádné bankovní převody. To jsou teď hlavní problémy, které mě znepokojují. **Dám vám 20% z celkových peněz** jako svůj přínos za Vaší pomoc.

Musím tuto šanci využít, protože nemám jinou alternativu, než důvěřovat někomu. Nemohu riskovat svůj život, abych se vyhnula konci své rodinné linie. Jako žena je můj manžel, syn a dcera mrtvá. Zasloužím si slušný život v klidném prostředí, přemístím

se do vaší země a investuji peníze v souladu se zákonem, vaší radou a podporou; můžeme spolupracovat a něčeho dosáhnout.

Očekávám vaši pozitivní odpověď a po obdržení vašich informací vám poskytnu další podrobnosti.

S pozdravem,
Rebekah Issahová.“

(Zde jsou dostupná internetová data: **Rebekah Issah**, kofikofia-bubarka@gmail.com, An undisclosed-recipients, 17.02.2020, 13:49 hod.).

Jak poznáte, že se jedná a prání „špinavých peněz“?

Výše uvedený, srdcervoucí příběh, je ve skutečnosti smyšlenou story, která nikdy neexistovala. Ačkoliv se zdá, že výzva je určena jednomu adresátovi, není tomu tak. Oněch adresátů mohou být desítky, tak jak je možné zjistit pomocí internetu, v celé řadě cizích jazyků. **Není tedy pravdou, že si „Rebekah Issahová“ vybrala Českou republiku jako nový domov.**

Dotyčná osoba disponuje **9.000.000,-** Eur. To je na tak chudíčkou oblast, jako je Jemen, neuvěřitelně vysoká finanční částka. Muselo by se tedy jednat o osobu v dané zemi velmi vysoce postavenou a všeobecně známou. Ovšem i při důkladných rešerších nelze ve vládních i podnikatelských kruzích nikoho v Jemenu najít, kdo by byl nositelem takového jména. **Jedná se tedy zcela transparentně o podvod!**

Ona neexistující „dáma“ se zajímá o cestovní ruch v ČR, chtěla by zde investovat a podnikat v hotelové branži. Proto je

její fokus zaměřen na majitele zámku Tábor-Měšice a vysokého funkcionáře v ČAKO. Cílová osoba skýtá hned několik výhod:

ČAKO má účet u největší banky v ČR, takže statisícové resp. milionové peněžité sumy tam nikoho nepřekvapí. Jako majitel turistického objektu, který je zpřístupněn široké mezinárodní veřejnosti se v turistickém ruchu vyzná a tak by bylo možné provést „**praní špinavých peněz**“ v tomto ekonomickém sektoru.

Nabídka 20% z celkové sumy 9.000.000,- Eur, by činila **1.800.000,- Eur**. Jde tedy o nabídku velice lákavou, ovšem pozor!

„**Pradleny špinavých peněz**“ rozloží sumu až na 100 různých kandidátů, takže na každého přijde „pouhých“ 90.000,- Eur, které je nutné „proprat“ a tím 20% odměny reprezentuje 18.000,- Eur. **Ale i tato suma stačí např. ve Francii nebo Itálii, v případě zatčení, na 5 let odnětí svobody.**

Aby byl majitel „špinavých peněz“ chráněn – v našem případě neexistující paní „Rebekah Issahová“, nabízí osobní kontakt „Mým upřímným přáním je poprosit vás, abyste laskavě převzal pokladní trezor. Je to proto, neboť po válce nemůžeme odtud provádit žádné bankovní převody.“.

Přeloženo do srozumitelné češtiny: Na zámek se dostaví zprostředkovatel a přinese peníze v aktovce. Např. oněch 90.000,- Eur. Finanční částka se vplatí na účet ČAKO a odtamtud po několika dnech opět vyzvedne. Zprostředkovatel vyplatí 20% honoráře a **peníze jsou „vyprané“, aniž by se zjistil jejich původ normálním bankovním převodem...**

Takto lze nasazovat cílovou osobu (tzv. „bílý kůň“) prakticky do nekonečna až do doby, kdy „spadne klec“ a „bílý kůň“ skončí za mřížemi.

Jan Berwid-Buquoy

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ (ČÁST 2: VYTVÁŘENÍ AGENTURNÍ SÍTĚ)

„Tohle je, chlapče, mozek. Ten dělá s lidmi hrozné věci.“

Úspěšnou zpravodajskou činnost nelze vytvářet sólo bez spolehlivého týmu spolupracovníků. V tom je ovšem nejen šance úspěchu, ale i neprozrazení. Čím větší je okruh zasvěcených účastníků, tím víc hrozí nebezpečí, že dojde ke zhroucení.

Nejúspěšnější výzvědnou službou na světě, jak v minulosti tak v současnosti, jsou zpravodajské orgány Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku. Celá staletí existence Britské říše přinesla bezkonkurenční zkušenosti a podněty pro špionáž a výběr kandidátů. Britové mají a měli své lidi prostě všude, kde je a bylo to pro jejich říši důležité. V době „studené války“ měli v Československu své vyzvědače v ÚV KSČ, na všech ministerstvech, v oblastech armády a policie, tak jako v ostatních politických stranách *Národní fronty*.

Prakticky od roku 1972 **pro mne pracovala celá řada lidí v ČSSR aniž by si uvědomovali, že vlastně mým prostřednictvím pracují pro západní zpravodajské služby** – BND, CIA a později i britská BIC. Zde jsou pouze hlavní z nich i s jejich krycími jmény (k.j.): pplk. JUDr. Zdeněk NEČACKÝ (k.j. „Bond 007“, Ministerstvo vnitra ČSSR), plk. „ČENDA“, jeho pravé jméno je mi doposud neznámé (Ministerstvo obrany ČSSR), Ing. Vladimír SVOBODA (k.j. „Ben Gurion“, odborný zaměstnanec ÚV KSČ), JUDr. Miroslav KOPECKÝ (k.j. „železný Gustav“. Tajný spolupracovník StB s krycím kódem „Farár“). Ing. Radomír POSPÍŠIL (k.j. „Liška mazaná“, ředitel Památníku Národního písemnictví). JUDr. Miroslav STOJĚ (k.j. „Adenauer“, ředitel zahraničního odboru Ministerstva kultury ČSSR), PhDr. Jana DVO-

ŘÁKOVÁ (k.j. „Paní Kennedyová“, vedoucí zaměstnankyně Památníku Národního písemnictví). Dorka LÁBUSOVÁ, (k.j. „Moudrá sova“, úřednice Památníku Národního písemnictví).

Základem úspěchu a utajení tak rozsáhlé agenturní sítě je nutné, aby jednotlivé osoby o sobě nevěděly a za žádných okolností se nedozvěděly, že **pracují pro západního vyzvědače**.

Dále je nutný, přísný výběr „**informačních subjektů**“. Musí to být lidé, pokud možno, s vysokoškolským nebo univerzitním vzděláním, s exkluzivními znalostmi ve svém oboru a v oblasti policie a armády výhradně důstojníci.

Vážnými nebezpečími jsou tyto charakterové nedostatky: Alkoholismus, drogová závislost, „ukecanost“, sklony k přehánění, nestálost v zaměstnání, zadluženost, finanční zájmy, rodinné rozpory, rozvodovost a homosexualita – za určitých okolností i přehnané kouření!

Pracovní heslo americké CIA v Západním Berlíně bylo: „**Není důležité, co se říká, ale kdo to říká!**“ Podle amerických výzvědných služeb musela být informace zásadně, co nejvěrohodnější.

Na rozdíl od britské BIC, kterou zásadně zajímalo všechno. Anglická zpravodajská služba mě 1981 – 1990 vedla pod krycím kódem „**Shveik**“ (Švejk).

K tomu Generál Bernard GORDON, vrchní velitel britských vojsk v Západním Berlíně (1983 – 1985): „Švejku, Vy přivezete z Prahy každý žvást – rozumíte?! O tom, co je důležité a co nikoli, rozhoduje královna a ne Vy!“

Pro ochranu vyzvědače a jeho spolupracovníků je nutné rovněž neuvádět pravá jména ani svým „chleboďárcům“ – úřadujícím ve vedení výzvědných služeb. Smějí se dozvědět pouze krycí jména, povolání a společenské postavení, jinak nic víc.

Je to opatření z toho důvodu, kdyby se dostal k pravým jménům na seznamu „nepovolaný protihráč“ (**doubler** nebo dokonce **podval**), aby nemohl uveřejnit osoby identifikovat.

Při získávání informátorů přímo v terénu působnosti, je rovněž nutné se při styku s každým kandidátem vykazovat jiným povoláním, které jste v minulosti vykonávali a které profesionálně ovládáte.

„**Přísně tajný**“ spis StB (Správa StB Praha, Vyhodnocení spisu PO r. č. 29661, krycí jméno TLUMOČNÍK ze dne 10. 12. 1982):

„Cestou VKR Havlíčkův Brod bylo zjištěno, že objekt SPO TLUMOČNÍK navštívil v srpnu 1979 Jemnici, kde navázal řadu styků s civilními osobami. Zde se představoval jako trenér, právník, překladatel apod. Bylo zjištěno, že ve městě Jemnice je dislokován vojenský útvar (VÚ) 7481, který již v minulosti byl objektem zájmu vojenských přidělců a diplomatů z USA a Kanady“.

Zde se komunistická kontrarozvědka trefila do „černého“ a snažila se mne přistihnout při nějaké špionážní činnosti, což se jí neustále nedařilo...

Uvádění různých povolání stěžuje identifikaci vyzvědače. Např. osoba A: „Znám jakéhosi tlumočníka ze Západního Berlína“. Osoba B: „Já rovněž, ale je to trenér hokejového mužstva.“ Osoba C: „Mě byl pánové představen též jakýsi historik ze Západního Berlína.“

Zde je vyvoláván fiktivní dojem, že se jedná o „tři různé, na sobě nezávislé osoby“.

Všeobecné tvrzení, že průměrná doba fungování zpravodajce v komunistickém státě

jsou „tři měsíce“, potom dochází k jeho prozrazení a zatčení, je naprosto nesprávným, fiktivním tvrzením.

Můžete úspěšně fungovat celá desetiletí, pakliže správně dodržíte pravidla konspirace a nenecháte se přistihnout při amaterizmu. V tom případě zůstane pouze u podezření.

Já jsem působil v letech 1972–1982, tedy celých 10. let, pro výzvědné služby CIA, BND a BIC než došlo k mému zatčení a vyhoštění v Praze v listopadu 1982.

Nebyl jsem však zatčen a vyhoštěn kvůli vyzvědačství (v komunistické terminologii „rozvědčík“), zde zůstalo pouze u akutního podezření. Byl jsem na 5 let vypovězen pro „**odboj a ohrožování socialistické světové soustavy**“ (viz „přísně tajné“ archivní materiály StB).

Stal jsem se tedy, podle definice důstojníků StB, osobou „nebezpečně ohrožující světový komunismus“!

Jan Berwid-Buquoy

SLOVO DUCHOVNÍHO OTCE

„Duchovní otec“ ČAKO – Ondřej Soběslavský

Corona – Covid 19

Před krátkým časem se náš život nečekaně a rychle změnil k nepoznání. A tak tu jsou přeplněné nemocnice, děti nemohou do škol a „předstírají“, že se učí od novodobé modly zvané počítač / ten však nedoprovází porozumivě při hledání cesty životem (to je význam slova pedagog) / a setkávat se s jinými se máme jen zcela vyjíměčně a to ješ-

tě v co nejmenším počtu a ve stanovený čas. A jsem přesvědčen, že až to „skončí“, nebude svět takový, jaký byl, že nebude stačit vrátit se k oné „chybné“, výhybce a pokračovat původním, „správným“, směrem. – Co s tím a jak se k tomu stavět?

Ukazuje se, že v tom má „prsty“, člověk – jedno ať už omylem, náhodně či vědomě, cíleně. A i tak se potvrzuje, že ne vše, co jenom z ruky člověka vychází, nemusí být vždy skutečným přínosem, vnitřním obohacením. A kdyby jenom u toho zůstalo, pak by to bylo nepochybně k uzoufání.

Je pro mě útěchou a povzbuzením, že si i v tomto čase si smím připomínat slova „jistých svědků“, totiž bible. A tu jsou některá z nich:

Jedna z výrazných postav prvních křesťanských generací, muž jménem Pavel napsal církevnímu společenství v hlavním městě středomořské velkoříše

v Římě „když je Bůh s námi, kdo nás může přemoci? nikdo a nic nás neodloučí od lásky, která je v Kristu Ježíši“, / 8. kapitola, verše 31.35 /. Ani tato doba nebyla snadná a vlídná, jak se tvářila. I různé tzv. rány v oblasti zdraví nebyly ničím ojedinělým, vyjimečným. A o dalších nebezpečích a nástrahách ani nemluvě. Ale ať už ty „rány“, mají jakoukoliv podobu, provedení „ne“, nemohou narušit, rozvrátit to, co je podle Pavla v – jak by řekli filosofové – v existenci člověka to nejdůležitější, nejpodstatnější – vztah k Bohu.

A pak to vyprávění o události, ději, kterému bible říká stvoření. Právě zde slyšíme toto pozvání, úkol – „obdělávej, střež svět do kterého jsi byl postaven, jenž ti byl darován“, / Geneze (počátky) kap. 2, verš 15 /. Svět tedy může být pro člověka vlídným domovem, když o něj pečujeme a není pro něj pouze příležitostí k užívání si, co mu síly stačí bez ohledu

na to, co to bude znamenat pro ty kolem. Obdělávat a střežit to znamená vkládat, šířit kolem sebe kladné, hodnoty a to i tehdy, kdybych v tomto konání byl naprosto osamocen. A kladné a hodnotné je vždy to, co je v úzké souvislosti s onou láskou, díky níž – jak nepřeslechnutelně sdělují ony tzv. zprávy o stvoření – tento svět je tady, existuje.

Co tedy s oněmi a nenadálými změnami?

Pravda, nikdo neví, jak se věci

budou dál vyvíjet. A tvrdí – li to někdo, že ano, pak mu zřejmě jde především o to, aby se o něm „vědělo“, a to další je druhořadé. A přeci není třeba jenom bezmocně přihlížet. I v této době je přeci možné šířit kolem sebe šířit to, co je laskavé a co povzbuzuje. A takové případy se dějí. Kupř. v nemocnicích / o tom, co se tam odehrává, nemá většina současníků sebemenšího ponětí/. Přínosem totiž může být každý. Proč tedy otálet?

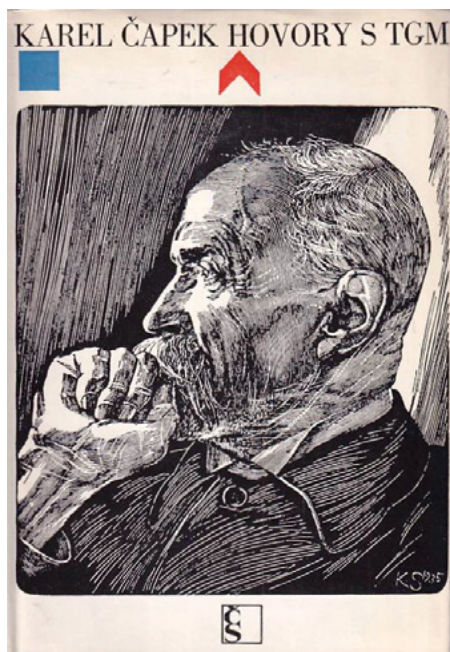
Jisté ovšem je i to, že nikdo z nás nemá naprostou záruku, že se mu ony nedobré děje vyhnou, s tím musí vážně počítat každý z nás. Jisté ovšem je, že i tehdy, když se dostaví, nám bude na blízku ona Láska, o které vydává svědectví Pavel. A konec – jak říkají filosofové, myslitelé – naší, osobní existence nebude pádem do bezjmenné a beztvaré prázdnoty / bible jí označuje jako jámu /, může být blízkost a plnost oné Lásky.

Ondřej Soběslavský

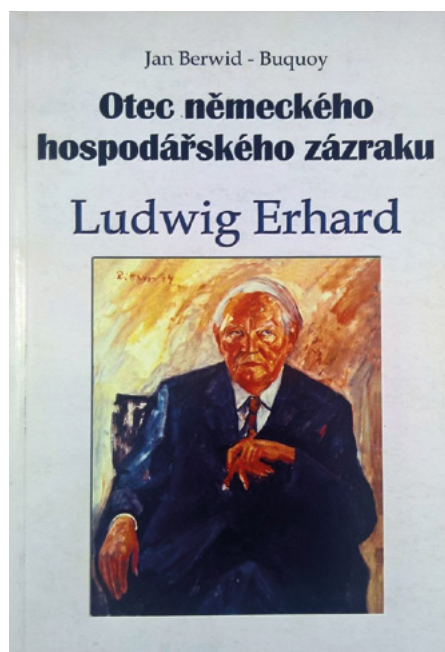
DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Jan Berwid-Buquoy: „**Mohl T.G. Masaryk zabránit 2. světové válce?**“ (Blog iDNES,

13. 02. 2021). „**Teorie Československého Švýcarska**“.

T.G.M. a jeho geniální představa „Československého Švýcarska“

Jediná kniha o Ludwigu Erhardovi vydaná po válce u nás. Podpořeno „Česko-německým fondem budoucnosti“

Rubriku vede: Jitka Samcová

NAPSALI O NÁS JINÍ

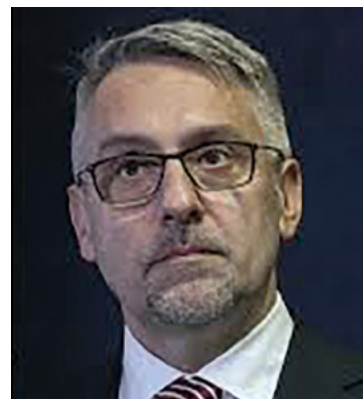
Vážený pane první místopředsedo, pan ministr mne pověřil, abych odpověděla na Váš dopis týkající se pamětní desky ve Wormhoutu...Byla jsem současně informována, že v dané věci Vám již Ministerstvo obrany odpovědělo prostřednictvím ředitele odboru pro válečné veterány sekce správy a řízení organizací Ministerstva obrany. **Děkuji vám za Váš zájem o zachování památky našich vojáků v zahraničí.**

S pozdravem

Mgr. Kateřina Blažková,
náměstkyně ministra obrany pro
řízení sekce.“

Mgr. **Kateřina Blažková** (náměstkyně MO)

Mgr. **Lubomír Metnar** (ministr MO)

Vážená paní viceministryně,
děkuji Vám za Váš konstruktivní dopis.

V osobě pana ředitele, plukovníka Ing. Karla VÁVRY, Ph.D. a jeho podřízených kolegů, jsme našli velmi fundované, kompetentní a zkušené osobnosti se kterými jsme navázali velice plodnou spolupráci a chceme doufat, že tato spolupráce bude dlouhodobá ve prospěch ČR, Armády ČR, NATO a Evropské unie.

Vaše Excellence, paní viceministryně, můžete se na nás plně spolehnout, že budeme i nadále dělat vše pro to, aby památka na naše padlé vojáky v zahraničí i v budoucnu byla plně zachována také pro příští generace.

Mohu Vás ubezpečit, že ne vždy je to úplně snadné. Naše zahraniční - a to nejen vojenská diplomacie, se dopouštěla od roku 1918 naprosto amatérských chyb, jenž měly za následek tragické osudy našeho národa. Je toho tolik, že někdy nevíme, kde bychom měli začít a svalovat vše na komunistickou totalitu by byl opravdu velice levný alibismus...

Vaše Excellence, dovolu mi prosím, trochu kacířskou poznámku: Ve vztahu na ceduli ve severofrancouzském Wormhou tu jsme kompetentní všichni bez výjimky.

Armádní generál Alois LIŠKA, byl vojevůdce a hrdina nás všech. Bezpodmínečná kapitula ce německé armády v severní Francii a jižní Belgii nebyla skládána do rukou Američanů, Britů či Francouzů, nýbrž do **rukou československých ozbrojených sil** vedených armádním generálem Aloisem LIŠKOU.

Jedna z nejsilnějších armád v dějinách světa musela přiznat zdrcující porážku před hrstkou československých dobrovolníků, kteří jí donutili k naprosté kapitulaci.

To není pouhé vítězství, to je zázrak, který nám udělil všemohoucí Bůh! Admirál NELSON v námořní bitvě u Trafalgaru k jeho pobočníkovi: „*Mc Cormacu, když Bůh chce, tak střílejí i kořata!*“

Paní viceministryně, ta cedule musí být opatřena českou a francouzskou vlajkou. Dále musí být umístěna v takové výšce, aby

si jí mohl každý kolemjdoucí přechíst. U pudy jí nikdo hledat nebude. Rovněž není na škodu na zeď umístit kamenné háky na zavěšení věnců, aby se nemusely válet na chodníku.

S tím si nepotřebujete lámat hlavu, my to zařídíme, ale bez Vašeho svolení a svolení pana ministra nepodnikneme nic, neboť se jedná o opatření, týkající se celé ČR, Francie a Evropy. Pakliže nám dáte příkaz („souhlas“), rozjedeme to naplno. Bez dohody s Vámi a vedením. Odboru veteránů při MO není možné, abychom podnikali něco bez vašeho vědomí a souhlasu, když se jedná o celonárodní záležitost.

Vaše Excellence, zcela upřímně si přejeme s Vámi co nejintenzivněji spolupracovat, průběžně a obratem Vás informovat o všem, co děláme a budeme dělat, tak jako budeme Vám vděční za každou radu a pomoc, tak jako to činíme v kontaktu s ředitelem, panem plukovníkem Ing. Karlem VÁVROU, Ph.D. Pakliže máte Vy k nám nějaké přání, můžete nás kdykoliv zaúkolovat. Náš slogan: **Sloužíme vlasti - Sloužíme Evropě!**

S ubezpečením mé dokonale úcty a zdar Vaší práci - v našem snažení nám žehnej Bůh!

Váš

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy,
docent rer.pol.

1. místopředseda, tak jako předseda **Sekce Osvěty a zpravodajství České atlantické komise**

Pan

Mgr. Lubomír METNAR,
Ministr obrany ČR,
Tychonova 221/1.
160 00 Praha 6 - Hradčany

Vážený pane ministře - Vaše Excellence,

Děkujeme Vám, že jste se pro nás angažoval. Dopis od náměstkyně, paní Mgr. Kateřiny BLÁŽKOVÉ, jsem obdržel. Rádi bychom i nadále s Vámi spolupracovali! Pozdravujte ode mne premiéra Andreje BABIŠE.

S pozdravem

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy

Vážená redakce,
někteří naši čtenáři vašeho časopisu **Czech Atlantic Forum**

by rádi reagovali na vaše příspěvky, ale bohužel v tiráži nejsou uvedena adresa a kontaktní data vaší redakce.

Městská knihovna Praha
(podpis nečitelný)

Děkujeme za upozornění.
Tento nedostatek odstraníme.

Redakce CZAFO

plk. letecký v.v. Zbyněk Čerovský

Vážení,

v příloze Vám zasílám na vědomí dopis, který mi k úmrtí mé milované ženy poslal starosta města Slaný. Chtěl bych poděkovat TOUTO CESTOU těm, kteří jste mi poslali až dojemná přání a dopisy po obdržení brožury o úmrtí mé milované ženy.

Ke své lítosti musím uvést, že mnozí z adresátů nepovažovali ani za nutné mi napsat - děkuji.

Já jsem brožuru o životě mé ženy nikomu nevnucoval. Každého jsem se předem zeptal, jestli ji chce a že ji pošlu zdarma bez úhrady i poštovného, přestože náklady na tisk a poštovné dosáhly téměř deset tisíc Kč. Ale protože jsem to vše udělal na její památku, nikomu nic nevyčítám, je mi to jen líto, protože

si myslím, že si tato pozoruhodná žena pár slov a uznání zasloužila.

**Bohužel, takový je život.
Zbyněk ČEROVSKÝ**

Ahoj Zbyňku, zdravím Tě srdečně!

Dovol mi, abych Ti, i jménem redakce, vyslovil mojí upřímnou soustrast k úmrtí tvé ženy. Bohužel Tě musím upozornit na to, že nikdo z redakce ani předsednictva ČAKO žádnou brožuru ani oznámení o skonání tvé paní manželky neobdržel.

S nejlepšími pozdravy
Jenda Buquoy

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

Před třiceti lety skončila „studená válka“, která vrcholila tzv. „karibskou krizí“ (Kubánská raketová krize) v roce 1962, kdy hrozilo bezprostřední nebezpečí vypuknutí 3. světové války.

John F. Kennedy „zápasí“ s N.S. Chruščovem o světovou nadvládu...

Rusové natřeli měsíc na rudo...

Jednoho krásného dne se objevil ředitel FBI, J. Edgar Hoover, u prezidenta USA, Johna F. Kennedyho, s podivným hlášením: „Pane prezidente, Rusové začali natírat rudou barvou měsíc na červeno. Co máme proti tomu podniknout?“

Kennedy pouze zavrtěl hlavou: „Nedělejte nic a jenom je sledujte!“ Hoover s odpovědí sice spokojen nebyl, ale musel se přidat. Za několik dní byl u Kennedyho nazpátek: „Pane prezidente, dostávám zneklidňující zprávy. Měsíc už je z poloviny rudý.“

JFK pouze vstal ze židle a přistoupil k řediteli FBI: „Hoover, chcete jim snad tu štetku vyrvat z ruky? Pozorujte celé dění, nepodnikujte nic a podávejte mi zprávy. Odchod!“

Ze samého zoufalství se obrátil šéf FBI na vedení CIA a hlavní velitelství ozbrojených sil USA s prosbou o pomoc. Všichni se shodli na tom, že prezident je slaboch, neboť radikální vojenské řešení odmítá... Hoover opět začal klepat na dveře prezidentské pracovny v „Bílém domě“.

Jakmile vstoupil, oslovil jej JFK: „Tak, co řediteli, co je nového?“ Oslovený ze sebe bleskurychle vyhrkl: „Pane prezidente, Rusové mají již dvě třetiny měsíce hotové a pokračují dál. Hovořil jsem se CIA a Mini-

sterstvem obrany, je neprodleně nutné vojensky zasáhnout nebo bude měsíc příští týden rudý!“

„Hoover, co je to zase za idiotskou paniku!? Chcete snad kvůli tomu začít třetí světovou válku a zničit veškeré lidstvo na této planetě? Pozorujte dění dál a až budou Rusové hotovi, tak zase přijďte!“

Ředitel FBI se opravdu příští týden dostavil a koktaje hlásil: „P...P...Pane prezidente, měsíc je rudý!“ Kennedy kývl hlavou: „Jste si jist, že je úplně rudý? Není tam ani skvrnka bílá?“ Oslovený zavrtěl rezolutně hlavou: „Jsem si naprosto jist. Měsíc je úplně rudý!“ Kennedy neváhal ani minutu s odpovědí: „Víte, co Hoover!? Zajistěte ať naše lidi vezmou kýbl s bílou barvou a na ten rudý měsíc napíšou COCA-COLA!“

Z polského samizdatu ze 60. let minulého století

„March up that hill! And smile once in awhile, will you!“

„Koukejte vyběhnout ten kopec nahoru a dolu! A ať vás vidím jak se u toho usmíváte!“ (Z australského vojenského humoru)

Zastřel toho vedle! (Z amerického vojenského humoru)

(Z rakouského vojenského humoru)

Hrobka neznámého vojína!

„Co se týká vaší spolehlivosti, upozorňuji vás na to, že toto je jediná zbraň, kterou vám generální štáb schválil...“ (Z britského vojenského humoru)

„STRACH JE REAKCE. ODVAHA JE ROZHODNUTÍ.“

Winston Churchill

OBSAH

Nikoli emigrace, nýbrž „stěhování národů“1

Slovo předsedy2

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

Plukovník Skácel, účastník armádních misí, tvrdí:3

Rok 2020 přinesl výrazný důraz a výzvy pro řešení nových rozměrů hrozeb4

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOV

Evropská bezpečnost6

Covidový tunel za bílého dne . 7

Zapomenuté osudy. Legionář, který za První republiky sázel na útočné výsadkové kluzáky a uprchl před komunisty8

Smuteční oznámení9

Euroatlantická civilizační kotva9

Praní špinavých peněz - (část 2.)10

Můj protikomunistický odboj11

Slovo duchovního otce12

Doporučujeme naše autory ..13

Napsali o nás jiní13

Vojenský humor a satira15

„Strach je reakce. Odvaha je rozhodnutí.“16

Vážení přátelé,

ANZAC DAY 2021 (již 2. ročník) se bude konat na barokním zámku v Táboře-Měšicích, dne 26.04. 2021 od 11:00 hod., pakliže nám Covid-19 pořádání pietní akce neznemožní. V tom případě vám oznámíme včas náhradní termín. Občerstvení - jídlo a pití, je pro pozvané účastníky zdarma.

CZECH ATLANTIC COMMISSION

MEMBER OF THE ATLANTIC TREATY ASSOCIATION NATO

Dear friends,

ANZAC DAY 2021 (already 2nd year) will take place at the baroque chateau in Tábor-Měšice, on 26.04. 2021 from 11:00 am, if Covid-19 does not make it impossible for us to hold a reverential event. In that case, we will notify you in good time of a replacement date. Refreshments - food and drinks, are free for invited participants.

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000 výtisků.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Telefon: 607 935 400, e-mail: jan.berwid-buquoy@arcor.de. Nevyžádané příspěvky se nevracejí !

Grafická úprava Tiskárna Karmášek.

Redakční rada: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa), JUDr. Jitka Lenková (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), docent JUDr. Mgr. Pavel BÍLEK (Slovo předsedy a aktuální glosy), Eugen Berwid (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí), Zdenka PUSTAYOVÁ (fotodokumentace).

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem předsednictva ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory předsednictva ČAKO.

Výtisky CZAF jsou neprodejně.